

Danmarks Permanente Mission ved FN i New York

Den 20. juni 2006

Nyhedsbrev nr. 35 om arbejdet i FN's Sikkerhedsråd

Følg med på www.sikkerhedsraadet.um.dk

□□□ □□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□
□□□ □□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□

Nedenfor følger en gennemgang af sagerne på Sikkerhedsrådets dagsorden i den første halvdel af juni under dansk formandskab.

Den 2. juni drøftede Rådet situationen på **Cypern**. Der skete fortsat jævnlige incidenter i bufferzonen og der var ligeledes nogen uklarhed over demarkeringen af zonen. FN's fredsbevarende operation, UNFICYP, søgte at bistå parterne med at bilægge uoverensstemmelserne. FN's engagement i den politiske proces var endnu ikke fuldt genoptaget. Generalsekretæren agtede i nær fremtid at sende en repræsentant til øen for at vurdere udsigterne for forstærket involvering. Den 15. juni besluttede Rådet at forlænge mandatet for UNFICYP med yderligere seks måneder (resolution 1687).

Den 2. juni modtog Rådet orientering om situationen i **Sudan** og i **Den Demokratiske Republik Congo** forud for Rådets missioner til de to lande.

Den 3. juni fordømte Rådet i en pressemeddelelse mordet på en russisk diplomat i Bagdad, **Irak**.

Den 6. juni drøftede Rådet FN's operation i **Golan-højderne i Syrien**, UNDOF. Rådet blev orienteret om aktiviteterne for de godt 1.000 FN-tropper i området. Våbenstilstanden var opretholdt og situationen var generelt rolig. Den 13. juni besluttede Rådet at forlænge UNDOF's mandat med yderligere seks måneder (resolution 1685). I en formandsudtalelse (PRST/2006/26) tilkendegiver Rådet sin bekymring for situationen generelt i Mellemøsten.

Den 7. juni holdt Rådet et åbent møde om **de internationale tribunaler for det tidligere Jugoslavien (ICTY) og for Rwanda (ICTR)**. Tribunalerne er nedsat ved resolution fra Rådet, og Rådet modtager hvert halve år orienteringer fra de to domstoles præsidenter og chefanklagere om tribunalernes aktiviteter. Begge tribunaler led under, at flere tiltalte fortsat var på fri fod. For ICTY drejede det sig om 6 personer og for ICTR 18 personer. I den sammenhæng beklagede ICTY sig over utilstrækkeligt samarbejde fra visse internationale partnere. Begge tribunaler kunne få vanskeligt ved at afslutte deres arbejde inden den fastsatte tidsfrist ved udgangen af 2010. Den 13. juni besluttede Rådet at forlænge mandatet for Rwanda tribunalets permanente dommere frem til udgangen af 2008 (resolution 1684).

Den 8. juni modtog Rådet en orientering om arbejdet i FN's kommission for våbeninspektion i **Irak**, UNMOVIC. Rådet drøftede hvorledes man kunne lukke afrustningskapitlet, herunder kravene til endelig rapport fra UNMOVIC, der på passende vis dokumenterede, at Irak ikke besad masseødelæggelsesvåben, samt ved at sikre Iraks respekt for de internationale retningslinier for kontrol. I forbindelse med lukningen skulle man søge at bevare UNMOVIC's indsamlede erfaringer.

Den 8. juni modtog Rådet en orientering om situationen i **Somalia** efter at militserne under foreningen af Sharia-domstolene havde vundet kontrollen med Mogadishu. Rådet opfordrede til dialog imellem de stridende parter bl.a. med hjælp fra afrikanske organisationer og partnere.

Den 13. juni holdt Rådet et åbent møde om situationen i **Østtimor**. Generalsekretærens særlige udsending rapporterede om de seneste begivenheder. Repræsentanter fra de lande i den internationale

koalition, der var kommet Østtimor til undsætning, Australien, Portugal, New Zealand og Malaysia, deltog i drøftelsen. Situationen tilsagde en fornyet stærk international tilstedeværelse med bl.a. robust politi. Der var brug for en uvildig undersøgelse af anledningen til de seneste uroligheder og for FN-støtte til forsoning imellem parterne. Den 20. juni besluttede Rådet at forlænge mandatet for FN's mission, UNOTIL, med yderligere to måneder frem til den 20. august (resolution 1690). I den mellemliggende periode ville overvejelserne om en styrket FN-tilstedeværelse i Østtimor fortsætte.

Den 14. juni modtog Rådet en orientering fra den **Internationale Uafhængige Undersøgelseskommission** om mordet på den tidligere libanesiske premierminister, Rafik Hariri. Lederen af kommissionen, Serge Brammertz, gjorde status for efterforskningen. Betydelige fremskridt var gjort, men Brammertz ønskede et års forlængelse af mandatet for at sikre den nødvendige ro og stabilitet i arbejdet. Kommissionen ville intensivere den tekniske bistand til de libanesiske myndigheder i 14 lignende terrorsager. Samarbejdet med Syrien var generelt tilfredsstillende, og i den forløbne periode var Syriens præsident blevet afhørt. Den 15. juni besluttede Rådet at forlænge mandatet for kommissionen med yderligere et år (resolution 1686).

Den 14. juni modtog Rådet en orientering af anklageren for **Den Internationale Straffedomstol, ICC**, vedr. arbejdet med situationen i **Darfur**. Anklageren orienterede om fremskridt i efterforskningen. Sikkerhedssituationen tillod ikke direkte efterforskning i Darfur, og samarbejde med AU og Sudans myndigheder var afgørende for at indhente det nødvendige bevismateriale. Anklageren ville inden længe mødes med repræsentanter for AU i hovedkvarteret i Addis Ababa. Indsatsen fra Sudans eget retssystem var utilstrækkelig. En repræsentant fra Sudan lovede på mødet fuldt samarbejde med ICC.

Den 15. juni redegjorde lederen af rådsmedlemmernes mission til **Sudan**, Storbritanniens faste repræsentant, for udbyttet af missionen. Den 4.-10. juni besøgte rådsmedlemmerne Addis Ababa, Khartoum, Darfur, Sydsudan og Tchad. Turen var et led i bestræbelserne på at indsætte en FN-ledet fredsbevarende operation i Darfur for at understøtte den indgåede fredsftale.

Den 15. juni drøftede Rådet situationen i **Irak**. Rådet blev orienteret om FN's indsats i Irak. Herudover gennemgik Rådet mandatet for den multinationale styrke (MNF) i Irak med en statusrapport fra den amerikanske repræsentant om styrkens aktiviteter. Iraks udenrigsminister, Zebari, redegjorde for den generelle udvikling i landet. Zebari anmodede på vegne af den nye regering om en fortsættelse af MNF, indtil irakiske sikkerhedsstyrker selv var i stand til at varetage landets sikkerhed. Regeringsdannelsen blev fremhævet som en sejr, men samtidig var der åben erkendelse af den sårbare situation. FN's engagement fortsatte på områder som revision af forfatningen, valgstøtte og national dialog.

Den 16. juni redegjorde lederen af rådsmedlemmernes mission til **Den Demokratiske Republik Congo**, Frankrigs faste repræsentant, for udbyttet af missionen. Den 11.-12. juni besøgte rådsmedlemmerne hovedstaden Kinshasa. Turen havde til formål at understøtte den politiske overgangsproces i landet, der kulminerede med præsident- og parlamentsvalg den 30. juli.

Den 16. juni drøftede Rådet situationen i **Liberia**. Situationen var stabil, om end skrøbelig, og regeringen fortsatte gennemførelsen af dens ambitiøse 150-dages plan. Den nye præsident havde sat hårdt ind imod korruption. FN's fredsbevarende styrke, UNMIL, var fortsat garanten for sikkerhed. Den danske formand for sanktionskomiteen for Liberia redegjorde for sanktionsregimet, med hovedvægten på tømmer og diamanter. Rådet havde forinden den 13. juni besluttet at give undtagelse fra våbenembargoen i forhold til dele af de nationale sikkerhedsstyrker (resolution 1683). Den 20. juni besluttede Rådet at ophæve sanktionerne på tømmerområdet, men udtrykte vilje til at genindføre dem efter 90 dage, hvis ikke den krævede lovgivning var blevet gennemført. Diamantsanktionerne fortsætter i endnu seks måneder (resolution 1689).

Den 16. juni besluttede Rådet, at retssagen imod **Liberias** tidl. præsident Charles Taylor ved Den Særlige Domstol for Sierra Leone kan føres i Haag (resolution 1688). Forud herfor havde Storbritannien tilkendegivet at være rede til at huse Charles Taylor til afsoning af en evt. straf.